

Хроніка подій

ОБРАНО ГОЛОВУ ВЧЕНОЇ РАДИ УНІВЕРСИТЕТУ

На засіданні вченої ради вишу її головою було обрано ректора Анатолія Гетьмана.

Відповідно до ст.36 Закону України «Про вищу освіту» та Положення про вчену раду університету голова обирається таємним голосуванням із числа членів вченої ради закладу вищої освіти, які мають науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання.

АНАЛІЗУЮЧИ ІСТОРИЧНІ ФАКТИ, БЕРЕМО КУРС НА ЖИТТЯ

2 лютого між Національним музеєм Голодомору-геноциду та НЮУ імені Ярослава Мудрого, ІПЮК для СБУ, НАПРН України підписано меморандум про взаєморозуміння та взаємодію.

З метою сприяння консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості та культури, відновлення історичної та соціальної справедливості щодо жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму на початку лютого в приміщенні Національної академії правових наук України президент академії Олександр Петришин, ректор НЮУ імені Ярослава Мудрого Анатолій Гетьман, т.в.о. начальника ІПЮК для СБУ Юрій Рябуха та генеральний директор Національного музею Голодомору-геноциду Олесь Стасюк підписали відповідні меморандуми.

Документ передбачає, що сторони, у межах своєї компетенції, здійснюють співпрацю з метою реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу про Голодомор 1932-1933 років, а також злочини, учинені представниками комуністичного тоталітарного режиму, спрямовані на організацію Голодомору. Основними напрямками співпраці окреслено сприяння формуванню музейних та бібліотечних фондів із зазначеного питання, проведення наукових досліджень і нау-

ково-практичних заходів, здійснення патріотичного виховання курсантів та студентів із метою формування духу протидії та недопущення геноциду нації.

Після підписання меморандумів генеральний директор Національного музею Голодомору-геноциду Олесь Стасюк наголосила, що для неї велика честь підписати ці документи саме у Харкові – «столиці Голодомору». Вона зауважила, що, за дослідженнями науковців, наслідки від геноциду можна відстежити в четвертому та п'ятому поколіннях. Це виявляється у фізіологічних змінах, хворобах та зменшенні тривалості життя. Олесь Стасюк висловила надію, що у містах України, окрім пам'ятників Голодомору, з'являтимуться місця пам'яті, на кшталт відновлених місць у Європі. Також вона підкреслила, що допомога правників дала змогу науковцям розглянути проблему геноциду під іншим кутом і дуже вагомим став фаховий аналіз історичних фактів юристами-криміналістами.

Олесь Стасюк висловила надію на подальшу плідну співпрацю під час реалізації запланованих заходів.

Прес-служба університету

КОРПОРАЦІЇ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, А НЕ НАВПАКИ!

Сертифікатні освітні програми

Нещодавно відбулось урочисте вручення сертифікатів за результатами практичного курсу «Корпорації, бізнес і права людини».

Практичний курс «Корпорації, бізнес і права людини» тривав із берез-

Сертифікати отримали ті учасники й учасниці, що брали активну участь у навчанні та успішно виконали підсумкову роботу.

ня до грудня 2020 року і завершився написанням фінальних робіт у вигляді есе.

Прес-служба університету

Лектором виступив суддя Європейського суду з прав людини Пауло Пінто де Альбукерке. Практичні заняття проводила Олена Уварова – голова Міжнародної лабораторії з бізнесу і прав людини НЮУ імені Ярослава Мудрого.

Організаційний супровід забезпечила студентка IV курсу Інституту підготовки кадрів для органів юстиції України Владислава Капліна.

Метою курсу є висвітлення детальної картини корпоративного захисту, передбаченого Європейською конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод. Йдеться і про перспективи судових процесів, і про вироблення ефективних запобіжних інструментів (політики поваги до прав людини, процедури забезпечення належної обачності у сфері прав людини тощо). Було розглянуто дві ключові теми: корпорації як носії прав людини і корпорації як носії обов'язків у сфері прав людини.

Актуальна подія

Із 23 лютого в університеті розпочинається новий проект у сфері правової освіти молоді. Задля правового виховання, професійної орієнтації молоді, підвищення правових знань запроваджується «Школа юного правознавця» за підтримки Асоціації випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Для усіх школярів України, хто зареєструється на курс, будуть проведені лекції з права, а саме: «Розбудова незалежної Української держави», «Право і мораль в системі соціального регулювання», «Організація роботи адвоката на етапі набуття права зайнятися адвокатською діяльністю», «Співвідношення та взаємодія міжнародного національного права (Застосування практики Європейського Суду з прав людини у рамках вітчизняного правопорядку)», «Загальна характеристика конституційно-правового статусу людини і громадянина», «Адміністративна відповідальність», Поняття та значення трудового договору» тощо.

Заняття проводитимуться за допомогою офіційних каналів в YouTube, Facebook та платформи ZOOM.

Вл.інф.

Пам'ятаємо...

НЕЗАБУТНІ ТРАГІЧНІ МИТІ НА РУШНИКУ ІСТОРІЇ

В Інституті підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України НЮУ імені Ярослава Мудрого проведено низку заходів, спрямованих на утвердження в свідомості й почуттях курсантів патріотичних цінностей, переконань і формування поваги до української історії.

До Міжнародного дня пам'яті жертв Голокосту курсанти ІПЮК для СБУ провели фотофлешмоб «Ми пам'ятаємо», щоб нагадати всім, що ані Голокост, один із найбільших злочинів проти людяності, ані його жертви не забуті.

На вшанування пам'яті героїзму української молоді, яка віддала життя за незалежність України в бою під Крутами, в Інституті в режимі онлайн провели серед курсантів конкурс декламування віршів про подвиг героїв. Учасники конкурсу на

знак пам'яті про загиблих патріотів запалили свічку та читали вірші про героїчну та водночас трагічну подію, яка стала символом національної честі у боротьбі за волю України.

Також курсанти ознайомилися зі спогадами учасників бою А.Гончаренка, М.Михайлика та переглянули відеоматеріали про історію подвигу юнаків на залізничній станції Крути, коли чотири сотні українських гімназистів стали проти багатотисячної російської Червоної гвардії.

15 лютого в Інституті підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України проведено комплекс заходів, присвячених вшануванню учасників бойових дій на території інших держав. Представники особового складу Інституту поклали квіти до пам'ятника харків'янам, загиблим під час війни в Афганістані. Курсанти в режимі онлайн провели флешмоб «Спогади афганців», у якому розповіли про героїчний бойовий шлях наших співвітчизників, учасників бойових дій на території інших держав. Також майбутні офіцери дослідили архівні документи, фотоматеріали, публікації про події Афганської війни.

Світлана ОСТАПЕНКО, співробітниця ІПЮК для СБУ

Актуальне інтерв'ю

РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ТА МІСІЯ УНІВЕРСИТЕТІВ

Українська система вищої освіти сьогодні як ніколи потребує реформування, наближення до суспільних потреб, забезпечення її якості та виведення на європейський рівень. Про основні напрямки цього процесу нам розповів проєктор із навчально-методичної роботи університету професор Вячеслав КОМАРОВ.

— **Пане Вячеславе, чи закладені у законодавстві умови реформи вищої освіти?**

— Зверну увагу, що останнім часом ми захоплені «реформуванням» вищої освіти. При чому ця тенденція — ознака часу останніх десяти років. У 2014 році був прийнятий досить прогресивний Закон «Про вищу освіту», який визначив рамки освітньої галузі, і тому слід говорити про ефективне його застосування та модернізацію у контексті її національних і глобальних вимірів.

Тут варто орієнтуватися, в першу чергу, на Всесвітню конференцію ЮНЕСКО «Вища освіта в XXI столітті: підходи і практичні заходи» (Прага, 5 - 9 жовтня 1998 р.), яка констатувала підвищення значення вищої освіти для долі всього людства як найважливішого чинника розвитку суспільства. Це означає, що в умовах глобалізації і необхідності переходу людства на модель сталого розвитку вищої освіти відводиться нова функція, яка полягає:

✓ по-перше, у перетворенні вищої освіти у систему програмування національного і регіонального розвитку, яке має розумітися не лише в економічному, а й у соціокультурному сенсі;

✓ по-друге, формування інноваційно-підприємницької моделі університету як науково-освітньо-промислового комплексу з академічним ядром і міждисциплінарною проєктноорієнтованою периферією з мережевими інноваційними структурами, що активно взаємодіють не лише в академічному середовищі, а й зі стейкхолдерами;

✓ по-третє, університети повинні стати осередками безперервної освіти впродовж усього життя і бути спроможними обслуговувати широкий спектр освітніх замовлень. Лише за таких умов вища освіта може стати стратегічним ресурсом формування і розвитку інноваційного суспільства.

— **Яка роль Болонського процесу, до якого у свій час приєдналась Україна, та значення інтеграції вищої освіти України у міжнародний освітній простір?**

— Вища освіта України як країни-учасниці Болонського процесу поступово інтегрується в європейські культурно-освітні процеси. Створюється єдиний європейський простір вищої освіти, де найважливішим є введення ступеневої системи освіти (бакалаврат, магістратура, доктор філософії); забезпечення порівнянності академічних ступенів і взаємне визнання кваліфікацій; створення можливостей для диверсифікованих і гнучких траєкторій навчання; сприяння академічній мобільності; підвищення якості освіти; введення нових, інноваційних освітніх програм, які відповідають європейським; створення привабливого іміджу європейської вищої освіти; сприяння працевлаштуванню випускників на європейському ринку праці.

Крім того, критично важливим для розвитку вищої освіти, як закріплено у Паризькому комюніке чергової конференції міністрів освіти країн-членів ЄПВО (Париж, 24-25 травня 2018 р.), є те, що найближчим часом розвиток європейського простору вищої освіти має бути спрямований на посилення фундаментальних

цінностей вищої освіти, що базуються на академічній свободі, інституційній автономії, залученні персоналу і студентів до прийняття рішень на всіх рівнях, сприянні міжнародному взаєморозумінню, усвідомленні етичних питань, посиленні соціальної відповідальності і справедливого доступу до навчання. Також вітатимуться багатопланове партнерство та взаємодія закладів вищої освіти із суспільством у різних сферах, збільшення соціальної ролі вищої освіти.

Принагідно зауважу, що характерним для вищої освіти у країнах із перехідною економікою, у порівнянні з країнами Організації економічного співробітництва та розвитку, є не-ефективне використання ресурсів у системі вищої освіти, створення надмірної кількості малих навчальних закладів, висока чисельність адміністративно - обслуговуючого персоналу тощо, що не може не відбиватися в цілому на можливостях таких університетів. У доповіді Всесвітнього банку «Формування суспільства, заснованого на знаннях. Нові завдання вищої школи (2001 р.)» наголошується, що для успішного виконання освітніх, дослідницьких та інформаційних функцій у XXI столітті університети мають ефективно реагувати на зміни потреб в освіті та професійній підготовці, адаптуватися до швидких змін ландшафтів вищої освіти, а також освоювати більш гнучкі форми своєї організації і способи функціонування, у тому числі формування моделі освіти, що передбачає можливість безперервної освіти протягом життя. У доповіді звертається увага також на факт диверсифікації систем вищої освіти і появи разом із традиційними університетами освітніх закладів нового типу — віртуальних, ліцензійних, корпоративних університетів, платформ електронного навчання, академічних брокерів тощо.

Отже, основними напрямами трансформації вищої освіти України з метою її подальшої інтеграції у європейський і світовий освітній простір можна назвати такі:

а) реорганізація системи управління вищої освіти, де бюрократизація, децентралізація, забезпечення автономії та відповідальності закладів вищої освіти. Залучення громадських, професійних об'єднань, асоціацій закладів вищої освіти до прийняття рішень;

б) перетворення університетів у центри незалежної думки, що здатні підготувати професіоналів та згенерувати ідеї для прискореної модернізації країни;

в) забезпечення справедливої конкуренції між університетами як передумови високої якості вищої освіти;

г) створення належної комунікації між ринком праці та системою вищої освіти.

— **Відомо, що Спілка ректорів закладів вищої освіти України разом із Конференцією ректорів університетів Польщі проводила порівняльне дослідження щодо інституційної спроможності університетів, а Ви були експертом від Спілки ректорів. Наскільки це важливо для університетів?**

— Проблема інституційної спроможності університетів є

засадничою у розвитку вищої освіти. Інституційна спроможність університетів — основа їхнього сталого розвитку і є похідною від принципу університетської автономії. В сучасних умовах очевидно, що впровадження університетської автономії потребує певної дерегуляції. Вона означає заборону для держави надмірного втручання в діяльність закладів вищої освіти на основі принципів довіри і відповідальності, а також передачу відповідальності за якість освіти та наукових досліджень, організаційні і фінансові інструменти університетам як самоврядним установам.

Порівняльне дослідження стану справ у провідних польських та українських університетах, яке обговорено Спілкою ректорів закладів вищої освіти України та Конференцією ректорів університетів Польщі, показало, що з огляду на необхідність посилення інституційної спроможності університетів доцільно наступне:

а) посилити роль статутів та інших локальних нормативних актів, унормувати університетську автономію, зняти вимогу затвердження статутів університетів та змін до них МОН, а за МОН залишити контрольні функції щодо дотримання чинного законодавства;

б) запровадити новели у Закон «Про вищу освіту» про виведення закладів вищої освіти зі статусу бюджетної установи або бюджетної установи з особливим статусом та обмежити права органів влади як засновників щодо впливу на їхню діяльність.

В цілому ефективність системи фінансування закладів вищої освіти обумовлює зміну статусу державних та комунальних закладів вищої освіти як бюджетних установ із можливим збереженням податкових, тарифних та митних пільг, необхідних для їхньої ефективної діяльності. Очевидно, слід забезпечити можливість вишам самостійно затверджувати кошториси і зміни до них, відмову від державного регулювання чисельності науково-педагогічних працівників, право закладів вищої освіти самостійно встановлювати розміри оплати праці в межах їхніх кошторисів, зарахування 100% орендної плати за їхнє майно, скасування погодження оренди майна, спрощення процедури списання застарілого майна та запровадження механізму реалізації надлишкового майна тощо;

в) обмежити надколегіальність в управлінні університетом та посилити роль і відповідальність одноосібного органу управління, яким є ректор, а відносини між МОН та ректором слід урегульовувати з урахуванням засад університетської автономії, підзвітності та відповідальності;

г) змінити положення чинного Закону «Про вищу освіту» щодо вчених рад, які свідчать про стриманість та інституційну обмеженість їхніх функцій з огляду на роль у розбудові автономії університетів. Зараз університети формують склад вченої ради з представників університету без зовнішніх членів з-поміж університетської спільноти;

д) переглянути повноваження наглядових рад університетів у бік надання їм ширших повноважень стратегічного спрямування. Членами наглядових рад, входячи з функціональності рад,

мають бути представники інтересів різних груп, зокрема бізнесу, інших університетів і науково-дослідних інститутів, органів державної влади та громадянського суспільства, роботодавців, інших стейкхолдерів; е) на рівні Закону визначити кількісний склад та обмежити членство до однієї наглядової ради. Обмежити участь у радах осіб, які є одноосібними органами управління закладів вищої освіти, осіб, які є членами наглядових рад інших установ та організацій, обмежити право міністра/заступників міністрів бути членами наглядових рад ЗВО;

ж) варто підняти рівень автономії університетів щодо створення власної структури, безпосередньо в своїх статутах, як це передбачено Законом «Про вищу освіту» для приватних закладів вищої освіти. Державні заклади вищої освіти у цих питаннях знаходяться в нерівних умовах із недержавними, істотно втрачають в оперативності й ефективності вирішення питань своєї діяльності;

з) у кадровій політиці університетів доцільно імплементувати принципи й положення Європейської Хартії дослідників та Кодексу працевлаштування наукових працівників.

— **Як, на Вашу думку, можна визначити місію університетів як основних провайдерів позитивних модернізаційних змін у сфері вищої освіти в сучасних умовах?**

— Хочу нагадати, що до середини XX ст. університети були, перш за все, освітніми установами. Наукові дослідження в них проводились несистематично і носили в основному прикладний характер. Відірваність освіти від науки була нормою того часу. Для майбутнього фахівця — випускника університету не обов'язково було поєднувати навчання з дослідницькою діяльністю.

Але у другій половині XX ст., коли наука почала перевтілюватися у безпосередню продуктивну силу, в університетах починає усвідомлюватися необхідність розвитку власних фундаментальних досліджень, важливість інтеграції освіти і науки. Вищі починають займатися науковими розробками. При цьому освітня діяльність залишається основною, домінуючою функцією, а генерація нових наукових знань та освітньої діяльності стали двома головними стовпами функціонування традиційного університету. Але в епоху постіндустріального суспільства місія університетів ще розширилась, оскільки суспільний розвиток потребував від університетів необхідності трансферу знань у розвиток галузей економіки і суспільства в цілому. Отже, місія сучасного університету вже ґрунтується на концепції, так званого «трикутника знань», бо третій вид діяльності пов'язаний із впровадженням інновацій, трансфером знань, який має забезпечити передачу знань, включаючи технології та досвід від університету до всіх стейкхолдерів та структур громадського суспільства публічного, приватного та громадського секторів.

— **Наш університет протягом сторіч розвиває академічні традиції і є визнаною правничою школою нашої держави. Як у сучасних умовах Ви бачите місію нашого вишу?**

— Відповідно до Стратегічного плану розвитку університету на 2018-2024 р.р. місією Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого є:

✓ розвиток інтелектуального капіталу нації, вироблення нових знань, поширення культури, загальнолюдських і національних цінностей українського демократичного суспільства;

✓ фундаментальні й прикладні наукові дослідження в поєднанні з освітою і соціальною практикою, розвиток наукових шкіл як основи конкурентоспроможності в освітньому і науковому просторах у регіональному, національному й міжнародному масштабах;

✓ перетворення на освітньо-

науковий центр, обслуговування широкого спектру освітніх замовлень, розробка й реалізація глобальних, національних і регіональних програм у сферах права, міжнародного права, економіки та управління.

Такі орієнтири зумовлюють динамічне відтворення інтелектуального капіталу та досвіду університету протягом тривалої історії його розвитку.

— **Ви можете сказати, які головні задачі в освітній діяльності зараз стоять перед нашим університетом?**

— У Стратегічному плані розвитку університету до головних завдань в освітній діяльності віднесені:

✓ розробка нових освітніх програм та навчальних планів, заснованих на компетентнісному підході; посилення міждисциплінарного характеру і гнучкості освітніх програм; перехід до гнучких індивідуальних освітніх траєкторій з фокусом на ринку праці;

✓ створення нового покоління навчально-методичного забезпечення навчальних дисциплін за різними спеціальностями на основі інноваційних освітньо-професійних програм бакалавра і магістра;

✓ удосконалення організацій та змісту освітнього процесу з метою забезпечення європейських стандартів і збереження культурних національних традицій;

✓ запровадження в навчальний процес нових дидактичних принципів навчання, інноваційних технологій та інтерактивних методів викладання, новітніх методів педагогічного контролю, ресурсів консолідованої освітньої платформи університету;

✓ забезпечення високих стандартів академічної доброчесності в університетському середовищі;

✓ розширення програм академічної мобільності тощо.

Слід до цього додати, що ряд новачків освітньої діяльності запропонував ректор університету Анатолій Гетьман під час презентації на вченті раді власного бачення «Стратегії розвитку університету на 2020-2025 р.р.», раніше оприлюдненої у передвиборчій програмі.

Так, планується запуск системи внутрішнього забезпечення якості освіти відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та основних засад «Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти»;

✓ розвиток студентоцентрованого навчання;

✓ здійснення моніторингу та періодичного оновлення навчальних програм;

✓ створення Центру забезпечення якості освіти;

✓ уникнення випадків продовження навчання студентами, що не виявляють протягом тривалого часу належного рівня відповідального ставлення до своїх обов'язків;

✓ впровадження оцінювання викладачів за результатами регулярного опитування студентів.

Вкрай важливими є також ініціативи ректора щодо:

✓ проходження акредитації магістерської програми уповноваженою організацією — повноправним членом Європейської асоціації забезпечення якості вищої освіти (ENQA);

✓ створення кафедри практичного права для ширшого залучення юристів-практиків до навчального процесу;

✓ започаткування англійської магістерської програми з права;

✓ відкриття нової спеціальності «Правоохоронна діяльність».

Суттєво буде сприяти розвитку освітньої діяльності положення стратегії щодо переформатування магістерських програм під потреби та запити студентів виключно інноваційних профілів із фокусом на практичну підготовку, які б передбачали ефективний розподіл робочого тижня на навчальні дії та період самостійної роботи.

— **Дякую за розмову!**

Підготувала
Олена МУРАВИЙОВА

Наші випускники

ПИШАЄМОСЯ НАШИМИ ВИПУСКНИКАМИ

Випускника університету Олександра Кривенка призначено головою комітету однієї з найбільших асоціацій юристів у США.

Нещодавно Нью-Йоркська окружна асоціація юристів (New York County Lawyers Association), яка є однією з найбільших асоціацій юристів в США, створила новий комітет зі сприяння інтеграції міжнародних юристів в Комітет із питань включення міжнародних юристів до юридичної професії США (Committee on Inclusion of International Lawyers in the US Legal Profession). Завдання комітету полягає у роботі над ініціативами, покликаними сприяти кращому включенню іноземних правників, що займаються адвокатською практикою в Америці, до юридичної спільноти США.

Цьогоріч наприкінці січня випускника нашого вишу Олександра Кривенка було призначено першим головою новоствореного комітету. Він також є членом правління вказаної Асоціації з 2020 року.

Вл.інф.

Трибуна першокурсника

рей. Саме тоді зрозуміла, що хочу навчатися в НЮУ імені Ярослава Мудрого. Переступивши поріг, я затамувала подих від атмосфери, яка огортала звідусіль. Велич університету вражала. У кожній деталі оздоблення будівлі відчувалась історія. Мені випала нагода побувати на лекції разом із старшокурсниками. Дивилась на студентів і в кожному з них я вбачала себе у найближчому майбутньому. Можу впевнено сказати, що саме той день став для мене доленосним. Відтоді я марила вступом до найкращого юридичного вишу країни.

НЕ ПОМИЛИТСЯ ВИШЕМ БЕЗЦІННО!

Моє знайомство з університетом почалось іще задовго до того, як я вступила на перший курс. У десятому класі я почала замислюватись над майбутньою професією. Безліч думок, варіантів, порад... Довго вагалась, нервувала, але, врешті-решт, обрала напрям, в якому хочу розвиватися, – юриспруденцію.

Наступний крок – обрання університету. Я вирішила відвідати день відкритих дверей.

Швидко промайнув час. Я склала ЗНО, закінчила школу та обрала факультет. З усмішкою на обличчі згадую, як подавала документи. Неймовірні емоції: з одного боку – радість, що скоро стану студенткою університету, про який так довго мріяла, а з іншого – страх, адже розуміла, що стою на порозі чогось зовсім нового...

Сьогодні з гордістю говорю, що я студентка факультету адвокатури. На жаль, у зв'язку з пандемією заняття проходять дистанційно. Звичайно, такі умови не дають змоги повноцінно відчувати смак студентського життя, але я вірю, що все мине і ми повернемося у стіни рідного вишу. Адже університет – це місце, де хочеться навчатись і щодня ставати кращим. Сама атмосфера налаштовує на працю. Здається, кожен куточок шепоче: «Ти особливий, ти все зможеш, будь наполегливим!». Усвідомлюєш, що саме для нас, студентів, створено найкращі умови і гріх ними не скористатись. Університет транслює свою історію. Я відчуваю себе маленькою, але такою важливою частинкою чогось великого, значущого.

Серцем нашого університету є бібліотека. Це той скарб, який вражає. Коли знаходишся в цій будівлі, час летить невпинно. Вчитися там – суцільне задоволення. Приємно дивує сучасність споруди. До речі, окрім традиційних книжок, в Науковій бібліотеці університету є вільний доступ до комп'ютерів. Вважаю, що бібліотека є місцем, де можна знайти відповіді на всі питання, а також там для нас відкривається можливість знайти нових друзів чи навіть кохання.

Не можу оминати увагою

викладачів. Саме вони мотивують нас щодня ставати кращими та допомагають пізнати всі тонкощі майбутньої професії. Завдяки їхньому професіоналізму лекції та семінари проходять цікаво, весело й продуктивно. На наших викладачів хочеться рівнятися, завдяки їм наш університет процвітає.

Студенти згуртовані й доброзичливі. На будь-якому курсі панує дружня атмосфера, коли можна попросити допомоги і тобі не відмовлять.

Університет дбає не лише про навчання, але й про культурний відпочинок. Керівництво з особливою турботою ставиться до кожного студента. Приємно відчувати, що розвиток спрямовується не тільки на навчання, а ще й на насичене студентське життя. Саме тому діє безліч цікавих секцій, де студенти всебічно розвиваються та розкривають свої таланти. Також студентське самоврядування організовує цікаві заходи, націлені на професійну обізнаність та якісний відпочинок. Кожен студент має змогу спробувати себе у різних творчих сферах та долучитися до участі у конкурсах і різноманітних спортивних змаганнях. Наш ЗВО пишається спортсменами, які беруть участь та перемагають не тільки у всеукраїнських заходах, а й далеко за межами Батьківщини.

Складно навіть уявити, скільки людей працює на добробут нашого університету, скільки сил спрямовано на процвітання. Тому нам, студентам, варто з пошаною ставитися до того, що маємо, та примножувати надбання.

Анна АЛЕЄВА,
студентка I курсу
факультету адвокатури

Волонтерський рух

З ВОЛОНТЕРСЬКИМ ВІЗИТОМ

Учасники Волонтерського руху НЮУ імені Ярослава Мудрого відвідали школи, що знаходяться біля лінії фронту у Мар'їнському районі Донецької області. Під час зустрічі з учнями доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Валерій Оболенцев розповів про умови вступу та навчання в університеті.

Волонтери також передали місцевим жителям теплі речі, а військовим – матеріали для обладнання їхніх позицій.

Валерій ОБОЛЕНЦЕВ,
координатор Волонтерського руху
університету

Гордість факультету

КУРС НА УСПІХ

Відповідно до Указу Президента України №572/2020 курсанту II курсу Інституту підготовки юридичних кадрів для СБУ Михайлу СКРИПКІНУ призначено стипендію Президента України як переможцю X Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Дізнавшись про це, ми вирішили поспілкуватися з ним у форматі бліц-опитування.

– Михайле, як тобі вдалося виграти цей конкурс?

– У мене, схоже, присутні деякі творчі здібності, на які направлено завдання конкурсу. Також особливо важливою була підтримка з боку батьків та однокурсників на всіх етапах.

– Перші думки, що прийшли після того, як дізнався, що став стипендіатом?

– Це був дуже приємний бонус, в який я, хоча і сподівався, але не дуже вірив.

– Людина, яка найбільше вплинула на тебе у житті?

– Мої мама й тато, вони надали мені первинне виховання та навички. Цього не можна отримати просто так або змінити.

– Що б ти змінив у вихованні себе, якби міг?

– Покращив би рівень самоорганізації. Нерідко буває, що виконую чиесь прохання чи завдання керівництва останньої миті.

– Улюблений предмет у школі? Чому?

– Однозначно, це історія. Тут особливу роль зіграв батько, який завжди міг розповісти про історичні події максимально цікаво та зрозуміло.

– Яким чином ти обрав, чим займатись у житті?

– У мене майже не було інших варіантів, окрім військової чи державної служби (все ж таки гарантоване робоче місце та навчання на бюджеті), однак сам вибір полягав у співвідношенні моїх реальних можливостей та критеріїв, що ставляться до кандидатів у тих

чи інших органах. Тому і вирішили з батьками, що СБУ – найкращий варіант для мене.

– Як ти уявляєш своє життя через 10 років?

– Найбільш реально, буду на посаді слідчого СБУ з відповідним військовим званням. Бажаю у рідному місті, яке до того часу, сподіваюсь, буде звільнене від окупантів.

– Ти патріот. Що для тебе Україна? Чи ти говориш рідною мовою з друзями?

– Для мене Україна постає в декількох значеннях. Перше – це держава, яка виступає на міжнародній арені, вирішує зовнішні та внутрішні питання. Друге – це народ, який має свою особливу ідентичність, історію та культуру. Вони взагалі неперевершені, якщо в їхньому вивченні поглибитися далі, ніж це визначено шкільною програмою. І третє – мій дім, родина, друзі, знайомі. Це той рівень, коли питання захисту стає для нас не просто загальнонаціональним, а особистим. Що стосується мови, більшість моїх друзів, як і я сам, так вже склалися, спілкуємося російською, але для мене це зовсім не зменшує значення української мови. У цьому питанні я є категоричним противником позиції «какая разница», особливо коли йдеться про функціонування мови як державної. Для себе скоріше зазначив позицію, яку надав Мірко Саблич у пісні «Балада про пам'ять»: «И хоть русским пока остаётся язык (временно), але вже українською стала душа (назавжди)».

– Чим пишася у своєму житті?

– Проживаючи в окупації, не зрадив Україні. Звісно, тоді я був ще малим, і в цьому велика заслуга моїх батьків.

– Опишеш найкращий прожитий тобою день?

– Так, це день, який я провів із моїм курсом під час тактико-спеціальних навчань. «Жити в лісі з пацанами та грати у війнушку – що може бути краще?», – так говорив один із наших сержантів.

– Твій ідеальний вихідний день...

– Будь-який вихідний у гуртожитку в компанії однокурсників, без наряду, господарських робіт, бажано з погодою, яка дозволяла б вийти пограти у футбол.

– Що найсерйозніше зробив своїми руками у житті?

– Одного разу я брав участь у конкурсі для книги «(Не)дитячий погляд на війну», де збирали історії дітей, що постраждали від окупації Криму та війни на Донбасі. Моя розповідь потрапила до видання, і це була можливість розповісти, що коїться по той бік фронту.

– Крайня прочитана книга, що дійсно тебе вразила?

– «Щоденник артилериста» Геннадія Харченка. Ця книга була особливо цікавою з професійної точки зору, для розуміння, яке місце посідає та яким чином діє артилерія на полі бою.

– Якого вміння хотів би набути, якби не був обмежений у часі й грошах?

– Можливо, навички міського альпінізму. Може знадобиться для виконання окремих завдань та і просто цікавий досвід.

– Найяскравіший спогад із дитинства?

– 2014 року, якщо не помиляюсь, вже 4 травня, моє місто було окуповано. Тоді в кінці місяця ми мали йти на останній дзвоник до школи. Мій батько настояв на тому (хоча мені самому було трішки страшно), щоб одягти сорочку з таким орнаментом, що вона ставала схожою на вишиванку. І тоді у дворі школи до нас підходило немало людей, що підтримували, тиснули нам руки. З того часу я розумію, що визволення мого рідного міста – це лише питання часу. Тому, мабуть, для мене це і є найяскравіший спогад.

– Три речі, які роблять тебе щасливим.

– Розуміння, що у моїх рідних, близьких і друзів усе добре; будь-яка подія, що наближає нас до перемоги у війні; сон після наряду.

– Чим би займався, якби не треба було б заробляти гроші (окрім подорожувати)?

– Якщо це питання тлумачити як необмеженість грошових ресурсів, то однозначно – волонтерська допомога українським підрозділам, задіяним в ООС. Також займався би стрільбою, покращенням особистих стрільських і тактичних навичок (наприклад, страйкбол). Усе інше так чи інакше пов'язано з подорожами.

– Що найкраще можеш робити в житті?

– Скоріше за все, вчитися. Необов'язково задля отримання гарних оцінок з дисциплін, скоріше, щоб опанувати нові необхідні знання та навички. Це вміння ніколи не обмежується, наприклад, записуванням конспекту. Іноді можу обійтися без нього взагалі.

– Розкажи про складність життя, яку вже подолано.

– Курс первинної військової підготовки. Це ті перші труднощі, з якими стикається будь-яка людина, що тільки стала на шлях військового.

– Якби можна було отримати надзвичайну здібність, яку б ти обрав?

– Мабуть, відчувати людську брехню. Це особливо необхідно у моїй майбутній професії. Звісно, існують різні психологічні прийоми, але я поки що тільки опановую їх.

– Поділись своїм найбільшим досягненням.

– На мою думку, це вступ до СБУ. Навряд чи можна назвати його унікальним досягненням, однак це визначило мою подальшу долю, роботу і навіть спосіб життя.

Підготувала
Оксана БУРЕНКО

14 лютого – День святого Валентина

ДВІ ПОЛОВИНКИ
ОДНОГО ЦІЛОГО

Історія кохання курсантів Інституту підготовки юридичних кадрів для СБУ Філь Олександра та Ірини нагадує казку, адже виникла вона незвичайно. Їхнє знайомство відбулося під час вступу до Інституту. На першому курсі на лекціях вони завжди сиділи разом і багато спілкувалися, бо симпатизували одне одному. Спільні інтереси, схожі життєві цінності та неймовірна сила тяжіння...

Однак справжнє кохання розквітло під час балу. Курсанти Інституту брали участь у благодійному балі-маскараді «З надією у серці», і саме тоді Олександр наважився запросити Ірину до себе в пару. Декілька місяців тренувань – і пишна зала урочисто відчинила двері. Олександр одягнув військову форму, яка так йому пасувала, а Ірина у довгий білий сукні виглядала справжньою принцесою. Казкова атмосфера допомогла Олександру зізнатися у коханні Ірині. З того часу вони стали парою. Закохані зрозуміли, що підходять одне одному, як дві половинки одного цілого. Уже через рік Олександр та Ірина зіграли весілля. Нині подружжя навчається на IV курсі. Вони разом здають іспити та проходять практику, мріють про щасливе майбутнє своєї сім'ї та готові віддати служити на благо України.

Світлана ОСТАПЕНКО,
співробітник ІПЮК для СБУ

Увага! COVID-19

За даними Центру громадського здоров'я, станом на 12 лютого в Україні зафіксовано 4773 нових підтверджених випадків коронавірусної хвороби COVID-19. Кількість активних хворих – 132 538 особи. Подальше поширення COVID-19 буде залежати і від системних, ефективних дій влади, й від соціальної дисципліни населення.

У Всесвітній організації охорони здоров'я (ВООЗ) рекомендують продовжувати носити маску та дотримуватися усіх правил людям, які перехворіли на коронавірус, бо наразі не встановлено, наскільки вистачає набутого імунітету.

Наш виш дотримується усіх санітарних норм, всіляко підтримує людей, які стали «мішенню» коронавірусу. Так, членом університетської профспілки на лікування COVID-19 видано в 2020 році – 160500 грн (65 особам), у січні-лютому 2021р. – 140250 грн (57 особам).

ВІРУСУ БАЙДУЖЕ,
ВІРЯТЬ У НЬОГО ЧИ НІ

Також на кафедрі фізичного виховання №1 протягом трьох місяців на секції оздоровчої гімнастики під керівництвом доцента М.Воронова, який закінчив курси на кафедрі реабілітації при інституті підвищення кваліфікації медичних працівників, проводяться заняття, націлені на реабілітацію перехворілих.

✓ ДИХАЙТЕ
ВІЛЬНО

Зараз в університеті стабільно задовільна епідемічна ситуація. З нового року відмічається суттєве зниження захворюваності на COVID-інфекцію серед студентів і працівників закладу. Зменшилась кількість ускладнених випадків захворювання завдяки своєчасному зверненню до лікаря, проведенню доступних ПЛР-тестувань, призначенню якісного лікування та суворому дотримуванню всіх протиепідемічних заходів.

Усі хворі студенти, що проживають у гуртожитках, на час хвороби ізолюються. За ними спостерігають лікарі медичного центру, які також забезпечують ретельний нагляд за контактними особами.

На території навчальних корпусів та у гуртожитках проводиться регулярна санітарна обробка з використанням дезінфікуючих засобів, контролюється дотримання маскового режиму та соціальної дистанції.

Завдяки спільним зусиллям ми зможемо перемогти у боротьбі з епідемією. Наостанок хочу побажати всім читачам 36,6 °C та вільного дихання.

Оксана РИБКІНА,
лікар медичного центру університету

✓ У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ –
ЗДОРОВИЙ ДУХ

Одним із ускладнень коронавірусної хвороби є запалення легень, після якого йде тривала реабілітація. Для того, щоб швидше відновитися та усунути остаточні симптоми хвороби, я підібрав комплекс дихальних вправ, які дозволяють підвищити імунітет, зміцнити м'язи легень і діафрагми, а також сприяють виведенню токсинів та підняттю рівня енергії.

Друзі, я сам виконую цей комплекс та раджу його вам.

Він включає вісім простих дихальних вправ: грудне, діафрагмальне та повне дихання; дихання з затримкою; дихання з рухом тулуба й вправа, яка схожа на дихання за східною системою цигун (коли після повного вдиху виконується видих через щільно стиснуті губи та притиснутий до піднебіння язик із напруженням діафрагми та черевного пресу). Виконуючи цей простий комплекс із рухом живота, отримуєш максимальний результат за мінімальний час.

Чому це важливо? Бо діафрагма допомагає качати лімфу по тілу. Коли ми глибоко вдихаємо нижньою частиною легень і рухом живота вперед, то легені наповнюються повітрям, а діафрагма опускається. Коли ми видихаємо, діафрагма піднімається. Організм збагачується киснем і виводяться токсини.

Пізніше можна перейти на іншу дихальну систему (класичну східну або сучасну) чи продовжувати виконувати цей комплекс, збільшуючи навантаження.

Олександр ПОПРОШАЄВ,
завідувач кафедри
фізичного виховання №1

КОХАННЯ З
ПЕРШОГО ПРАННЯ

Захотілося зірвати вас у лютеві морози теплою історією знайомства Анастасії та Вадима Демчуків. Почалася вона в Інституті підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України.

У стінах нашого вишу неможливо не спинитися поглядом на курсантах у формі: стрункі військовослужбовці, сильні духом хлопці, що завжди придуть на допомогу, і красиві дівчата з ніжними поглядами... Звісно, між ними виникає бажання пізнати одне одного, знайти друзів або свою «половинку». Романтика? Але ж як із курсантським графіком можна дозволити собі закохатися? Здається, несення служби у нарядях та розпорядок дня вигнали, щоб військовослужбовець не відволікався на «дурниці». Але відкрите серце солдата та бездонні очі курсантки – найкраща зброя проти негараздів на тернистому шляху їхнього почуття. До Дня закоханих Анастасія Демчук, курсантка ІПЮК для СБУ, вирішила поділитися власною історією: формулою щастя та щирого кохання з першого погляду.

Наряд чи розпорядок не завада любові!

Знайомство відбулося п'ять років тому. Вона – курсантка першокурсниці, він – ввічливий статний військовослужбовець-старшокурсник, який одного звичайного дня ніс, як виявилось, незвичайну службу в добовому наряді замість товариша. У планах Анастасії тоді було лише прання та навчання, але доля вирішила інакше. На той час пральна машинка була лише на шостому поверсі гуртожитку, де чергував Вадим. Хлопець познайомився з першокурсницею, допомігши з пранням. Пройшов день, другий, третій... Підійом о 6.00, пари закінчуються о 18.00. Про яке кохання тут можна говорити? Але, відчуваючи легкість та бадьорість від нових почуттів, Анастасія та Вадим шукали момент, щоб побути разом, поспілкуватися. Гарна нагода зробити це під час вечірньої прогулянки до магазину. А далі – зустрічі у звільненнях, листування у соціальних мережах. Кожної секунди вони пірнали у світи одне одного – і ставали все ближчими, відвертішими.

Закоханим вистачило 10 місяців, аби зрозуміти, що їхні шляхи перетнулися для того, щоб більше ніколи не розійтись. Вадим освідчився Анастасії та запропонував одружитися. Відтоді ця ефектна, розумна, мрійлива дівчина всім серцем довірялася уважному, дбайливому, найкращому чоловікові в її житті.

Іноді здається, що ніхто не зрозуміє внутрішній світ іншого. Ми шукаємо тепло там, де немає жодної іскри. Душа стає вразливішою через нерозділене кохання. Але не варто надовго занурюватися у соцмережі, замінюючи реальні голоси, обійми та поцілунки стікерами і голосовими повідомленнями. Самотність закінчується в один день, коли небо дарує доленосну зустріч.

У День закоханих бажаємо кожному зустріти свою половинку якнайшвидше!

Карина
ПАНЧЕНКО,
курсантка II курсу
ІПЮК для СБУ

✓ РЕАБІЛІТАЦІЯ –
ЗАПОРУКА
ПОДАЛЬШОГО
ЗДОРОВОГО ЖИТТЯ

При захворюванні коронавірусом Covid-19 передусім уражаються легені, страждають також серцево-судинна та інші системи організму.

Після видужання через 2-3 тижні можна виконувати реабілітаційні вправи. Насамперед це вправи, спрямовані на зміцнення м'язів, що забезпечують акт дихання. Потім підключаються вправи на тренування серцево-судинної системи.

Спочатку вони виконуються у повільному темпі, обов'язково в поєднанні з правильним диханням.

Заняття варто проводити в такому режимі: перший тиждень – через день, другий тиждень – щодня. Через два тижні (при гарному самопочутті й у взаємодії з фахівцем-тренером) можна скорегувати план тренувань відновлювальної реабілітації.

У нашому виші цей комплекс вправ уже застосовується з кінця грудня.

Микола ВОРОНОВ,
викладач кафедри
фізичного виховання №1

Підготувала Оксана БУРЕНКО

VIVAT LEX!

Редакційна рада:

голова – ректор університету А.П.Гетьман, заступник голови – проректор з навчально-методичної роботи В.В.Комаров, члени ради: директор ІПЮК І.В.Бенедик, голова профкому співробітників В.Г.Білик, голова студентського профкому Д.С.Бойчук, головний редактор газети «Vivat Lex!» О.М.Муравйова.

Засновник і видавець: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Головний редактор
Олена МУРАВИЙОВА

Адреса редакції:
61024, м.Харків
вул. Пушкінська, 77
корп.В, кімн.411

E-mail: gazetavivatlex@ukr.net

Газета
видається
українською
та російською
мовами.

70-49-329,
3-29.

Свідцтво про
державну рес-
трацію друкова-
ного засобу ма-
сової інформації
ХК №1790-53 ІПР
від 16 грудня 2011р.

Номер підготовлений до друку у комп'ютерному відділі редакції.
Набір: О.Буренко, О.Марченко; верстка: О.Муравйова.
За точність викладення фактів відповідальність несе автор.
Рукописи не рецензують і не повертають. Точка зору авторів
публікацій може не збігатися з позицією редакції.
Віддруковано у ТОВ «ПЕТ».

Наклад 450 прим.

Зам. 21-02-1701